

beskrevet i forvejen. Når man kender sin kommunes beskrivelser, burde det være muligt at holde dem op mod de private leverandørers beskrivelser. Det burde være muligt at forklare borgerne, hvad det egentlig er man tilbyder. Noget så simpelt som at fortælle, hvad det egentlig er man står for, burde ikke være genstand for et meget, meget stort bureaukrati.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Der var to centrale udsagn i hr. Flemming Oppfeldts ordførertale og svaret på de korte bemærkninger.

Jeg forstod, at de ældre beder om det. Nu er det jo sådan, at regeringen ikke har for vane at drysse om sig med høringsvar, men vi er i den heldige situation, at hver eneste af landets kommuner er udstyret med et ældreråd, og jeg vil spørge direkte: Vil regeringen indhente høringsvar fra samtlige ældreråd i Danmark, hvor man beder ældrerådene bekræfte, om hr. Flemming Oppfeldt har ret i sin antagelse?

Jeg tror nemlig grundlæggende, at hr. Flemming Oppfeldt ikke har ret. Jeg tror, hans ærinde er et helt andet, som jeg også synes han lagde meget åbent frem fra starten, nemlig at hensigten med det her er at åbne op for private virksomheders mulighed for at komme ind på området. Det er klart, at det er Venstres ideologiske ærinde, vi er inde på her.

Men jeg vil godt bede om et meget præcist svar: Vil regeringen indhente høringsvar fra samtlige ældreråd i Danmark? Så kan vi jo hæve det her fra tro til viden.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne igen bede hr. Flemming Oppfeldt bekræfte, for det fik han åbenbart ikke tid til før, at der allerede med den gældende lovgivning er ret for den ældre til at vælge en privat leverandør. Problemet er altså ikke, at de ældre ikke kan få en privat leverandør, hvis de ønsker det. Problemet er, at der ikke er nogen ældre, der i særlig stort omfang har benyttet sig af denne ret, og derfor ønsker Venstre nu at presse kommunerne til at bruge en masse bureaukrati på at få private virksomheder ind på det her marked.

Så sagde hr. Flemming Oppfeldt før, at de ældre beder om bedre kvalitet. Jeg er da enig i, at det er der mange ældre der beder om, og de vil også gerne have mere hjemmehjælp og bedre hjemmehjælp. Men hvorfor mener hr. Flemming

Oppfeldt ikke, det er muligt at få det fra de offentligt ansatte hjemmehjælpere?

Var det ikke muligt at udvise en vis tillid til, at hvis de offentligt ansatte hjemmehjælpere fik lov til det og fik mulighederne for det, kunne de netop bruge deres fantasi og kreativitet til at levere et ordentligt kvalitetsarbejde, hvor de i samarbejde med de ældre kan få hjemmeplejen til at fungere bedst muligt? Det har man f.eks. gjort i Skævinge Kommune, hvor hjemmehjælperne og de ældre selv organiserer arbejdet sammen, og hvor sygeligheden er faldet både blandt hjemmehjælperne og blandt de ældre.

Kl. 14.20

(Kort bemærkning).

Grete Schødt (S):

Af hr. Flemming Oppfeldts svar kan man næsten få indtryk af, at Venstre egentlig mere varetager de private leverandørers interesser, end de varetager fru Hansens og fru Jensens interesser.

Det er ikke bare en engangsforestilling. Det er noget, der skal gentages, hver eneste gang der er en ny hjemmehjælpsmodtager, hver eneste gang der er en ny kunde. De, der har gode erfaringer med andre leverandører, skal starte forfra. Det her er bureaukrati og administration, der bare vil noget. Pengene går jo kun til administration; der kommer ikke tilsvarende hjælp ud, sådan som jeg så gerne ville have.

Så vil jeg godt foreslå: Var det ikke en idé at vente med at lade lovforslaget træde i kraft til januar 2003 og lade os gennearbejde det på en ordentlig måde og undgå det lovsjusk? Hvis forslaget skal træde i kraft den 1. juli, har kommunerne én måned til at gøre tingene færdige i. Jeg synes faktisk, det ville klæde regeringen og klæde ministeren, at vi satte os ved det samme bord og drøftede det ordentligt igennem, så vi kunne få et ordentligt resultat fra den 1. januar.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg noterede mig, hvad fru Grete Schødt sagde i sit første spørgsmål, nemlig de erfaringer, man er ved at gøre sig i Odense og andre steder. Det er jo en form, hvor tingene bliver udliciterede, og det er faktisk mere vidtgående end det, regeringen forestiller sig i dette forslag.

Nu er mit Venstrehjerte jo indstillet sådan, at hvis nogen siger »udlicitering« fra Folketingets talerstol, vil jeg ikke bare afvise det fuldstændigt, og at sætte sig ned omkring et bord, som den socialdemokratiske ordfører foreslår, og